

Środa, 21 listopada 2012 r.

32. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do wprowadzenia zasady stosowania narzędzia ustanowionego w art. 260 ust. 3 w sprawach dotyczących niewywiązania się ze zobowiązania określonego w tym przepisie, który dotyczy transpozycji dyrektyw przyjętych zgodnie z procedurą ustawodawczą;

33. uważa za sprawę najwyższej wagi, by Komisja korzystała z tej możliwości, wraz z wszystkimi innymi środkami gwarantowanymi przez państwa członkowskie transpozycji legislacji unijnej w punktualny i poprawny sposób; uważa, że należy wyodrębnić państwa, które pozostają w tyle i nie wdrożyły przepisów w terminie;

34. zwraca uwagę na to, że po wydaniu przedmiotowego sprawozdania Parlament, Rada, Komisja oraz państwa członkowskie osiągnęły porozumienie w kwestii wydawania dokumentów wyjaśniających, które określają zależności między częściami składowymi dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transponujących („tabele korelacji”); zwraca uwagę, że te trzy instytucje oraz państwa członkowskie zgodziły się na uwzględnienie w dyrektywach punktu preambuły stanowiącego, że dane państwo członkowskie powinno dostarczyć tabelę korelacji, jeżeli w danym przypadku jest to konieczne i proporcjonalne;

35. podkreśla, że tabele korelacji są bezcennym narzędziem umożliwiającym Komisji i Parlamentowi nadzorowanie prawidłowej transpozycji i stosowania unijnego prawa przez państwa członkowskie, ponieważ zależności między dyrektywą a odpowiadającymi jej przepisami krajowymi są często bardzo złożone, a czasami prawie niemożliwe do zidentyfikowania;

36. wzywa Komisję do przekazania Parlamentowi Europejskiemu jasnych wytycznych w sprawie tworzenia, uwzględniania i stosowania tablic korelacyjnych w prawie wspólnotowym, a także do stosowania przejrzystej ewaluacji, która w znaczący sposób przyczynia się do oceny wdrażania tego prawa na poziomie Państw Członkowskich;

37. zauważa, że sądy krajowe odgrywają zasadniczą rolę w stosowaniu prawa UE, i w pełni popiera wysiłki UE zmierzające do rozszerzenia i koordynowania szkoleń sądowych dla organów prawnych, sądowych i administracyjnych oraz dla przedstawicieli zawodów prawniczych, urzędników i urzędników służby cywilnej administracji krajowych oraz organów regionalnych i lokalnych na szczeblu europejskim;

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2012)0443

Wpływ działalności wydobywczej gazu łupkowego i oleju łupkowego na środowisko

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie wpływu działalności wydobywczej gazu łupkowego i oleju łupkowego na środowisko (2011/2308 (INI))

(2015/C 419/12)

Parlament Europejski,

— uwzględniając dyrektywę 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów ⁽¹⁾,

— uwzględniając dyrektywę Rady 92/91/EEG z dnia 3 listopada 1992 r. dotyczącą minimalnych wymagań mających na celu poprawę warunków bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi ⁽²⁾,

---

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 9.

Środa, 21 listopada 2012 r.

- uwzględniając dyrektywę 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego („dyrektywa ws. odpadów kopalnianych”) oraz zmieniającą dyrektywę 2004/35/WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 92/43/EWG Rady z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory („dyrektywa siedliskowa”) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu („dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za środowisko”) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej („ramowa dyrektywa wodna”) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (dyrektywa w sprawie wody pitnej) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu („dyrektywa o wodach podziemnych”) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (ze zmianami) ⁽¹⁰⁾, a także decyzję nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE („rozporządzenie REACH”) ⁽¹²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (dostosowujące obowiązujące prawodawstwo UE do globalnie zharmonizowanego systemu Narodów Zjednoczonych) ⁽¹³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych („dyrektywa w sprawie produktów biobójczych”) ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 12.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

Środa, 21 listopada 2012 r.

- uwzględniając dyrektywę 96/82/WE Rady z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi („dyrektywa Seveso II”) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie problemów bezpieczeństwa w eksploatacji podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego ⁽²⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie w sprawie gazu ze źródeł niekonwencjonalnych w Europie z dnia 8 listopada 2011 r., zlecone przez Dyрекcję Generalną ds. Energii Komisji Europejskiej ⁽³⁾,
  - uwzględniając notę Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska w Komisji Europejskiej z dnia 26 stycznia 2012 r. skierowaną do posłów Parlamentu Europejskiego w sprawie środowiskowych ram prawnych UE mających zastosowanie do projektów związanych z gazem łupkowym,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Plan działania w zakresie energii do roku 2050” (COM(2011)0885),
  - uwzględniając petycje nr 886/2011 (w sprawie ryzyka związanego z poszukiwaniem i wydobywaniem gazu łupkowego w Bułgarii) oraz nr 1378/2011 (w sprawie wydobywania gazu łupkowego w Polsce),
  - uwzględniając badanie opublikowane w czerwcu 2011 r. przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej, Departament Tematyczny A: Polityka Gospodarcza i Naukowa Parlamentu Europejskiego: „Wpływ wydobywania gazu łupkowego i ropy łupkowej na środowisko naturalne i zdrowie ludzi”,
  - uwzględniając art. 4, 11, 191, 192, 193 i 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Prawnej (A7-0283/2012),
- A. mając na uwadze, że ostatnie postępy technologiczne spowodowały szybkie wydobywanie paliw kopalnych z niekonwencjonalnych źródeł (niekonwencjonalne paliwa kopalne – NPK) na skalę handlową w pewnych rejonach świata; mając na uwadze, że w UE nie ma jeszcze eksploatacji na skalę handlową, a potencjał rezerw i możliwe oddziaływanie na środowisko naturalne i zdrowie publiczne wymagają dalszych badań;
- B. mając na uwadze, że rozwój gazu łupkowego budzi kontrowersje zarówno w UE, jak i na całym świecie, co tym samym wymusza przeprowadzenie dogłębnej analizy wszystkich skutków (dla środowiska, zdrowia publicznego i zmiany klimatu) przed dalszym rozwijaniem tej technologii;
- C. mając na uwadze, że w Planie działań w zakresie energii do roku 2050 stwierdzono, iż gaz łupkowy i inne niekonwencjonalne źródła stały się potencjalnymi ważnymi nowymi źródłami dostaw w Europie lub w jej pobliżu; mając na uwadze, że zastąpienie węgla i ropy gazem w perspektywie krótko- i średniookresowej może przyczynić się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w zależności od ich cyklu życia;
- D. mając na uwadze, że gaz może służyć do wytwarzania energii przy obciążeniu podstawowym oraz do dostarczania wiarygodnej energii zapasowej dla różnych źródeł energii, takich jak wiatr czy słońce, a ta wiarygodność zmniejsza wyzwania techniczne związane z bilansowaniem sieci; mając na uwadze, że gaz jest również paliwem skutecznie wykorzystywanym do ogrzewania/chłodzenia oraz do wielu innych zastosowań przemysłowych, które zwiększają konkurencyjność UE;
- E. mając na uwadze, że obie główne techniki stosowane w uwalnianiu potencjału NPK takich jak gaz łupkowy i metan z pokładów węgla, czyli odwierty poziome i szczelinowanie hydrauliczne, wykorzystywane są razem dopiero od dziesięciu lat, i że ze względu na połączenie tych dwóch technik oraz na skalę interwencji nie należy ich mylić z technikami stymulacji odwiertu stosowanymi w wydobywaniu konwencjonalnych paliw kopalnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, s. 13.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0366.

⁽³⁾ TREN/R1/350-2008 lot 1, http://ec.europa.eu/energy/studies/doc/2012_unconventional_gas_in_europe.pdf

Środa, 21 listopada 2012 r.

- F. mając na uwadze, że UE jest zobowiązana do osiągnięcia prawnie wiążącego celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii; mając na uwadze, że wszelkie decyzje dotyczące wydobycia NPK należy rozpatrywać w kontekście potrzeby redukcji emisji;
- G. mając na uwadze, że nie uchwalono dotychczas żadnej dyrektywy (ramowej) UE w sprawie uregulowania działalności wydobywczej;
- H. mając na uwadze, że nie ma wystarczających danych na temat substancji chemicznych wykorzystywanych w procesie szczelinowania oraz na temat zagrożeń środowiskowych i zdrowotnych związanych ze szczelinowaniem hydraulicznym; mając na uwadze, że w dalszym ciągu prowadzone są istotne analizy oraz istnieje rosnąca potrzeba dalszych, ciągłych badań; mając również na uwadze to, że istnienie i przejrzystość danych, pobór próbek i testy mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia wysokiej jakości badań wspierających właściwą regulację, która zapewni ochronę zdrowia publicznego i środowiska;
- I. mając na uwadze, że każdy rodzaj paliw kopalnych oraz wydobycia minerałów niesie ze sobą potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska; mając na uwadze, że sprawą istotną jest stosowanie zasady ostrożności oraz zasady „zanieczyszczający płaci” w odniesieniu do wszelkich dalszych decyzji dotyczących rozwoju zasobów paliw kopalnych w Europie, z uwzględnieniem potencjalnego wpływu na wszystkich etapach poszukiwań geologicznych i procesu eksploatacji;
- J. mając na uwadze, że państwa członkowskie UE takie jak Francja i Bułgaria wprowadziły już moratorium na wydobycie gazu łupkowego ze względu na obawy związane z ochroną środowiska i zdrowiem publicznym;
- K. mając na uwadze, że projekty dotyczące wydobycia gazu łupkowego zasadniczo nie podlegają ocenie oddziaływania na środowisko, mimo że wiążą się z ryzykiem środowiskowym;
- L. mając na uwadze, że w ramach wszystkich swoich strategii politycznych i działań UE musi zapewniać wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego;
- M. mając na uwadze, że wiele rządów państw europejskich, takich jak Francja, Bułgaria, Nadrenia Północna-Westfalia w Niemczech, Fryburg i Vaud w Szwajcarii, a także wiele stanów USA (Północna Karolina, Nowy Jork, New Jersey i Vermont, jak również ponad 100 samorządów lokalnych) i inne państwa na całym świecie (Republika Południowej Afryki, prowincja Quebec w Kanadzie, Nowa Południowa Walia w Australii) wprowadziły już zakaz lub moratorium na stosowanie szczelinowania hydraulicznego do celów wydobycia gazu łupkowego i olei łupkowych lub innych „zwartych” formacji skalnych;
- N. mając na uwadze, że szereg państw członkowskich, takich jak Czechy, Rumunia i Niemcy, rozważa obecnie wprowadzenie moratorium na poszukiwanie i wydobycie gazu łupkowego i olei łupkowych lub innych „zwartych” formacji skalnych;
- O. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za środowisko nie nakłada na operatorów obowiązku zawierania odpowiedniego ubezpieczenia, z uwagi na duże koszty związane z wypadkami w przemyśle wydobywczym;

Ogólne warunki ramowe – regulacja, wdrożenie, monitorowanie i współpraca

1. rozumie poszukiwanie i wydobycie gazu łupkowego jako oznaczające poszukiwanie i wydobycie wszelkich niekonwencjonalnych form węglowodorów przy wykorzystaniu metod wiercenia w płaszczyźnie poziomej i szczelinowania hydraulicznego na szeroką skalę, stosowanych w branży paliw kopalnych na całym świecie;
2. podkreśla, że – niezależnie od wyłącznej prerogatywy państw członkowskich w zakresie eksploataowania posiadanych przez nie zasobów energii – wszelkie sprawy związane z rozwojem NPK powinny zapewniać uczciwe i równe szanse w Unii przy jednoczesnym pełnym przestrzeganiu odnośnych przepisów unijnych dotyczących bezpieczeństwa i ochrony środowiska;
3. uważa, że należy przeprowadzić dogłębną analizę ram regulacyjnych UE dotyczących konkretnie poszukiwania i wydobycia NPK; zadowoleniem przyjmuje w związku z tym rychłe zakończenie szeregu prowadzonych przez Komisję badań dotyczących: identyfikacji zagrożeń, emisji gazów cieplarnianych w *ciągu całego cyklu życia*, substancji chemicznych, wody, użytkowania gruntów i oddziaływania gazu łupkowego na rynki energii w UE; apeluje do państw członkowskich o ostrożność przy kontynuowaniu działań dotyczących NPK aż do zakończenia przeprowadzanej obecnie analizy regulacyjnej, a także o skuteczne wdrożenie wszystkich obowiązujących przepisów, co stanowi istotny sposób na zmniejszenie zagrożeń we wszystkich operacjach wydobycia gazu;

Środa, 21 listopada 2012 r.

4. wzywa Komisję, aby po zakończeniu prowadzonych przez nią badań przeprowadziła na podstawie europejskich ram regulacyjnych gruntowną ocenę w zakresie ochrony zdrowia i środowiska naturalnego oraz aby niezwłocznie i zgodnie z zasadami Traktatu zaproponowała właściwe środki, w tym w razie konieczności środki ustawodawcze;
5. podkreśla, że wydobycie NPK, podobnie jak wydobycie paliw kopalnych metodami konwencjonalnymi, wiąże się z ryzykiem; uważa, że to ryzyko należy ograniczyć dzięki zastosowaniu środków zapobiegawczych obejmujących właściwe planowanie, testy, wykorzystanie nowych i najlepszych dostępnych technologii, najlepsze praktyki przemysłowe, a także ciągłe gromadzenie danych, monitorowanie i sprawozdawczość, przeprowadzane w ramach rzetelnych ram regulacyjnych; uważa za niezwykle istotne, aby przed rozpoczęciem operacji związanych z NPK obowiązywał wymóg pomiaru poziomów odniesienia dla naturalnie występującego metanu i substancji chemicznych występujących w gruntowych warstwach wodonośnych, a także aktualnych poziomów jakości powietrza w potencjalnych miejscach odwiertu; uważa ponadto, że regularne zaangażowanie producentów oryginalnego sprzętu (OEM) lub producentów równoważnego sprzętu może stanowić gwarancję, iż krytyczny sprzęt służący zapewnieniu bezpieczeństwa i ochronie środowiska w dalszym ciągu będzie skutecznie działał, spełniając standardy bezpieczeństwa;
6. odnotowuje dokonaną przez Komisję wstępną ocenę środowiskowych ram prawnych UE, mającą zastosowanie do szczelinowania hydraulicznego; wzywa Komisję do skorzystania z przysługujących jej uprawnień w zakresie poprawnej transpozycji i zastosowania kluczowych aktów prawnych UE dotyczących środowiska oraz do bezzwłocznego wydania wytycznych dotyczących określenia zarówno danych związanych z monitorowaniem podstawowych wskaźników jakości wód, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko naturalne poszukiwania i wydobycia gazu łupkowego, jak i kryteriów wykorzystywanych do oceny skutków szczelinowania hydraulicznego dla zasobów wód podziemnych w różnych formacjach geologicznych, w tym potencjalnych wycieków i skutków skumulowanych;
7. wzywa Komisję do wdrożenia ogólnounijnych ram zarządzania ryzykiem związanym z poszukiwaniem lub wydobyciem niekonwencjonalnych paliw kopalnych w celu zagwarantowania, że we wszystkich państwach członkowskich będą miały zastosowanie ujednolicone przepisy dotyczące ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;
8. wzywa Komisję, aby we współpracy z państwami członkowskimi oraz właściwymi organami regulacyjnymi wprowadziła stałe monitorowanie działań w tym obszarze, a także aby podjęła wszelkie niezbędne działania w celu uzupełnienia i rozszerzenia obecnie obowiązujących przepisów UE dotyczących środowiska;
9. stwierdza, że metan jest silnym gazem cieplarnianym, którego emisję należy w pełni uwzględnić albo w ramach dyrektywy 2003/87/WE (system handlu uprawnieniami do emisji), albo w ramach decyzji nr 406/2009/WE („decyzja dotycząca wspólnego wysiłku redukcyjnego”);
10. podkreśla, że skuteczność uregulowania poszukiwań i eksploatacji NPK – w pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami UE – ostatecznie zależy od woli i zasobów poszczególnych organów krajowych; wzywa zatem państwa członkowskie, aby zapewniły dostateczne zdolności ludzkie i techniczne w zakresie monitorowania, kontrolowania i egzekwowania dozwolonych rodzajów działalności, w tym prawidłowego szkolenia pracowników właściwych organów krajowych;
11. odnotowuje znaczenie działań podjętych przez uznane instytucje, w szczególności Międzynarodową Agencję Energetyczną (MAE), w celu przygotowania wytycznych dotyczących najlepszych praktyk odnośnie do uregulowania wydobycia gazu ze źródeł niekonwencjonalnych i szczelinowania hydraulicznego;
12. wzywa do opracowania – w oparciu o rzetelną naukową praktykę inżynierską – kompleksowego europejskiego dokumentu referencyjnego dotyczącego najlepszych dostępnych technik (BREF) w zakresie szczelinowania;
13. wzywa te organy krajowe, które zezwoliły na poszukiwania NPK, aby przeprowadziły przegląd obowiązujących w ich państwach przepisów dotyczących budowy otworów wydobywczych konwencjonalnych paliw kopalnych oraz aby uaktualniły te przepisy z uwzględnieniem specyfiki wydobycia NPK;
14. przyznaje, że to ta branża przemysłu jest w pierwszej kolejności odpowiedzialna za zapobieganie wypadkom oraz za skuteczne reagowanie na nie; wzywa Komisję, aby rozważyła ujęcie w załączniku III do dyrektywy w sprawie odpowiedzialności za środowisko działań związanych ze szczelinowaniem hydraulicznym, oraz apeluje do właściwych organów, aby wymagały od operatorów wystarczających gwarancji finansowych dotyczących odpowiedzialności w zakresie ochrony środowiska i odpowiedzialności cywilnej, obejmujących wszelkie wypadki lub niezamierzone negatywne oddziaływanie spowodowane działaniami własnymi lub zlecanymi innym; uważa, że w przypadku zanieczyszczenia środowiska należy stosować zasadę „zanieczyszczający płaci”; z zadowoleniem przyjmuje postępowanie dokonane przez przemysł branżowy w zakresie wprowadzenia wysokich norm dotyczących ochrony środowiska i bezpieczeństwa; podkreśla znaczenie monitorowania zgodności działań przemysłu branżowego z prawem poprzez regularne inspekcje przeprowadzane przez wyszkolonych i niezależnych specjalistów;

Środa, 21 listopada 2012 r.

15. wzywa przedsiębiorstwa energetyczne czynnie zaangażowane w wydobycie NPK do inwestowania w badania dotyczące poprawy efektywności środowiskowej technologii NPK; wzywa przedsiębiorstwa oraz instytucje akademickie w UE do opracowania stosownych wspólnych programów badawczo-rozwojowych prowadzących do podniesienia świadomości w kwestii bezpieczeństwa i zagrożeń związanych z poszukiwaniami i produkcją NPK;

16. ponawia swój apel do Komisji i państw członkowskich, wyrażony w rezolucji z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r., o domaganie się przyspieszenia wdrożenia porozumienia grupy G20 dotyczącego wycofania dotacji przeznaczonych na paliwa kopalne; uważa, że poszukiwania i eksploatacja źródeł paliw kopalnych, w tym źródeł niekonwencjonalnych, nie mogą być dotowane ze środków publicznych;

17. uważa, że umowy o wzajemnym zachowaniu poufności w odniesieniu do szkód wyrządzonych w środowisku naturalnym oraz uszczerbków na zdrowiu ludzi i zwierząt – obowiązujące pomiędzy właścicielami gruntów otaczających odwierty gazu łupkowego a operatorami zajmującymi się poszukiwaniem i wydobyciem tego gazu w Stanach Zjednoczonych – byłyby sprzeczne ze zobowiązaniami Unii i państw członkowskich wynikającymi z konwencji z Aarhus oraz z przepisami dyrektywy w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (2003/4/WE) i dyrektywy w sprawie odpowiedzialności za środowisko;

Środowiskowe aspekty szczelinowania hydraulicznego

18. przyznaje, że poszukiwanie i wydobycie gazu łupkowego może wywoływać złożone i wzajemnie powiązane skutki w otaczającym środowisku, zwłaszcza wskutek stosowania metody szczelinowania hydraulicznego i składu płynu szczelinującego, a także z uwagi na głębokość i budowę odwiertów oraz wielkość zajętej powierzchni gruntów;

19. przyznaje, że rodzaje skał obecnych w poszczególnych regionach określają projektowanie i metodę działalności wydobywczej; wzywa do przeprowadzania przed wydaniem zezwolenia obowiązkowej analizy sytuacji wyjściowej w zakresie wód gruntowych, a także głębinowej i powierzchniowej analizy geologicznej potencjalnych złóż łupków, obejmujących również sprawozdania z ewentualnej wcześniejszej lub obecnej działalności wydobywczej prowadzonej w regionie;

20. podkreśla potrzebę przeprowadzenia badań naukowych dotyczących długoterminowego oddziaływania na ludzkie zdrowie zanieczyszczenia powietrza i wody związanej ze szczelinowaniem;

21. wzywa Komisję do zapewnienia skutecznego wdrożenia do przepisów krajowych przepisów dotyczących oceny oddziaływania działalności wydobywczej na środowisko; podkreśla jednocześnie, że każda ocena oddziaływania powinna być przeprowadzana w drodze otwartego i przejrzystego procesu;

22. przypomina, że w wytycznych DG Komisji ds. Środowiska z dnia 12 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania dyrektywy 85/337/EWG do projektów w zakresie poszukiwania i wydobycia niekonwencjonalnych form węglowodorów (Ref. Ares (2011)1339393) potwierdzono, iż w dyrektywie Rady 85/337/EWG zmienionej i ujednoliconej dyrektywą 2011/92/UE w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (znanej jako dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub dyrektywa OOS) uwzględniono wydobycie i eksploatację węglowodorów ze złóż niekonwencjonalnych; przypomina ponadto, że każda stosowana metoda szczelinowania hydraulicznego wchodzi w zakres ogólnych działań związanych z poszukiwaniem i wydobyciem węglowodorów ze złóż konwencjonalnych i niekonwencjonalnych, które są regulowane wyżej wspomnianymi przepisami UE dotyczącymi środowiska naturalnego oraz dyrektywą 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów;

23. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków, które zagwarantują, że przepisy dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko będą w odpowiedni sposób uwzględniały specyfikę poszukiwania i wydobycia gazu łupkowego, olei łupkowych i metanu z pokładów węgla; nalega, aby wcześniej przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko obejmowała całkowity wpływ cyklu życia na jakość powietrza, gleby i wody oraz na stabilność geologiczną, użytkowanie gruntów i zagrożenie hałasem;

24. wzywa do włączenia projektów w zakresie szczelinowania hydraulicznego do załącznika I do dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;

25. zauważa, że istnieje ryzyko wstrząsów sejsmicznych, jak pokazuje doświadczenie związane z poszukiwaniem gazu łupkowego w północno-zachodniej Anglii; popiera zalecenia przedstawione w sprawozdaniu zleconym przez rząd brytyjski, które przewidują zobowiązanie operatorów do przestrzegania określonych norm sejsmicznych i mikrosejsmicznych;

26. przypomina, że zrównoważony charakter gazu łupkowego nie został jeszcze udowodniony; wzywa Komisję i państwa członkowskie do gruntownej oceny emisji gazów cieplarnianych podczas całego procesu wydobycia i produkcji w celu potwierdzenia jego integralności środowiskowej;

Środa, 21 listopada 2012 r.

27. w kontekście odpowiedzialności uważa za stosowne przeniesienie ciężaru dowodu na operatorów zajmujących się poszukiwaniem i wydobyciem gazu łupkowego, jeśli – w świetle charakteru zakłócenia i jego negatywnych skutków oraz innych potencjalnych przyczyn i okoliczności – wszelkie prawdopodobieństwo wskazuje, że przyczyną wyrządzenia szkód w środowisku naturalnym były działania podejmowane w związku z gazem łupkowym;
28. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków dotyczących wyraźnego włączenia płynów szczelinujących do załącznika III do europejskiej dyrektywy w sprawie odpadów (2008/98/WE) jako „odpadów niebezpiecznych”;
29. dostrzega zapotrzebowanie na stosunkowo duże ilości wody w przypadku szczelinowania hydraulicznego, zważywszy że woda jest w UE zasobem szczególnie wrażliwym; podkreśla potrzebę sporządzania z wyprzedzeniem planów zaopatrzenia w wodę na podstawie lokalnych uwarunkowań hydrologicznych z uwzględnieniem lokalnych zasobów wodnych, potrzeb innych lokalnych użytkowników wody oraz zdolności w zakresie oczyszczania ścieków;
30. wzywa Komisję do dopilnowania, aby odnośne europejskie normy środowiskowe były w pełni przestrzegane, zwłaszcza w przypadku wody używanej do szczelinowania hydraulicznego, oraz aby za ich naruszenie wymierzano odpowiednie kary;
31. przypomina, że na mocy ramowej dyrektywy wodnej państwa członkowskie mają obowiązek wdrażać środki konieczne dla zapobiegania pogarszaniu się stanu całości wód podziemnych, w tym z punktowych źródeł zanieczyszczeń, na przykład wskutek poszukiwania i wydobycia węgłowodorów;
32. wzywa branżę, aby w ramach przejrzystej współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi, grupami i wspólnotami działającymi w zakresie ochrony środowiska – przyjęła niezbędne środki zapobiegające pogarszaniu się stanu odnośnych wód podziemnych, co utrzyma te wody w dobrym stanie określonym w ramowej dyrektywie wodnej i dyrektywie w sprawie wód gruntowych;
33. stwierdza, że szczelinowanie hydrauliczne odbywa się na głębokości znacznie poniżej poziomu podziemnych warstw wodonośnych; uważa zatem, że ponieważ operacje wiercenia przechodzą przez źródła wody pitnej, głównym problemem w zakresie zanieczyszczenia wód gruntowych jest często integralność odwiertu z punktu widzenia jakości jego obudowy i zacementowania, a także jego odporności na wysokie ciśnienie wprowadzanego płynu oraz na niewielkie wstrząsy gruntu;
34. domaga się, aby szczelinowanie hydrauliczne było całkowicie zakazane na niektórych szczególnie wrażliwych i szczególnie zagrożonych obszarach, np. na powierzchni i pod powierzchnią wyznaczonych obszarów ochrony wody pitnej oraz na obszarach wydobycia węgla kamiennego;
35. podkreśla, że skuteczna profilaktyka wymaga spójnego monitorowania ścisłego przestrzegania najwyższych norm i praktyk w zakresie budowy i konserwacji otworów wiertniczych; uważa, że operatorzy powinni składać właściwym organom sprawozdania z zakończenia odwiertów; podkreśla, że zarówno przemysł, jak i właściwe organy – w ścisłej współpracy z dostawcami wody pitnej – powinny na wszystkich etapach zapewniać regularną kontrolę jakości integralności obudowy i zacementowania odwiertu, a także pobieranie próbek do badania podstawowych wskaźników jakości wód gruntowych z myślą o kontroli jakości wody pitnej; zwraca uwagę, że wymaga to znacznych zasobów ludzkich oraz wiedzy technicznej na wszystkich szczeblach;
36. apeluje do Komisji o niezwłoczne przedstawienie wytycznych dotyczących określenia zarówno danych związanych z monitorowaniem podstawowych wskaźników jakości wód, które to dane są niezbędne do przeprowadzenia oceny oddziaływania poszukiwania i wydobycia gazu łupkowego na środowisko naturalne, jak i kryteriów wykorzystywanych do oceny wpływu szczelinowania hydraulicznego na zasoby wód podziemnych w różnych formacjach geologicznych, włącznie z potencjalnymi wyciekami i skutkami skumulowanymi;
37. zaleca, aby operatorzy, organy regulacyjne i służby ratunkowe wspólnie przygotowywali ujednoczone plany reagowania w sytuacjach kryzysowych, a także zaleca ustanowienie specjalistycznych zespołów reagowania na incydenty;
38. uważa, że zastosowany na miejscu zamknięty obieg recyklingu wody z wykorzystaniem stalowych zbiorników przedstawia najbardziej korzystny dla środowiska sposób uzdatniania zużytej wody poprzez zminimalizowanie jej ilości, możliwości wycieków powierzchniowych oraz kosztów, ruchu drogowego czy uszkodzeń dróg, związanych z transportem uzdatnianej wody; uważa, że ten rodzaj recyklingu należy stosować w jak największym zakresie; odrzuca koncepcję powtórnego wprowadzania do formacji geologicznych zużytych wód celem ich usunięcia, zgodnie z przepisami ramowej dyrektywy wodnej;

Środa, 21 listopada 2012 r.

39. apeluje o ściśle wdrażanie norm obowiązujących w zakresie ścieków oraz wymogu sporządzania przez operatorów – we współpracy z przedsiębiorstwami zajmującymi się dystrybucją wody pitnej i z właściwymi organami – planów zarządzania zasobami wodnymi; podkreśla jednak, że istniejące oczyszczalnie ścieków nie są odpowiednio wyposażone w sprzęt do oczyszczania ścieków pochodzących ze szczelinowania hydraulicznego i że mogą uwalniać zanieczyszczenia do rzek i strumieni; uważa, że w tym celu właściwe organy powinny przeprowadzić kompleksową ocenę wszystkich odnośnych oczyszczalni ścieków w państwach członkowskich, których to dotyczy;

40. podkreśla, że między terenem wiertni (tzw. pad) a studniami wodnymi należy zachować minimalny odstęp bezpieczeństwa;

41. uważa, że wiele z obecnych kontrowersji dotyczących NPK częściowo wynika z wyrażonej wstępnie przez przemysł branżowy odmowy ujawniania składu chemicznego płynów do szczelinowania; uważa, że potrzebna jest pełna przejrzystość, wraz z obowiązkiem całkowitego ujawniania przez wszystkich operatorów składu chemicznego i stężenia płynów do szczelinowania, a także rygorystycznego przestrzegania przepisów UE obowiązujących na mocy rozporządzenia REACH;

42. uważa, że umowy o wzajemnym zachowaniu poufności w odniesieniu do szkód wyrządzonych w środowisku naturalnym oraz uszczerbków na zdrowiu ludzi i zwierząt – obowiązujące pomiędzy właścicielami gruntów otaczających odwierty gazu łupkowego a operatorami zajmującymi się poszukiwaniem i wydobyciem tego gazu w Stanach Zjednoczonych – byłyby sprzeczne ze zobowiązaniami UE i państw członkowskich wynikającymi z konwencji z Aarhus oraz z przepisami dyrektywy w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (2003/4/WE) i dyrektywy w sprawie odpowiedzialności za środowisko;

43. zauważa, że wielopoziomowe odwierty z terenu jednej wiertni (tzw. padu) minimalizują obszar użytkowania gruntów oraz zakłócenia krajobrazu;

44. zauważa, że po pierwszych dwóch latach wielkość produkcji otworów wiertniczych gazu łupkowego w Stanach Zjednoczonych gwałtownie spadła, co prowadzi do bardzo intensywnych ciągłych wierceń nowych otworów; stwierdza, że zbiorniki, stacje sprężarek i infrastruktura rurociągową również odgrywają pewną rolę w kontekście wpływu działalności związanej z gazem łupkowym na użytkowanie gruntów;

45. wzywa państwa członkowskie, które zdecydują się na rozwój zasobów gazu łupkowego lub innych niekonwencjonalnych zasobów paliw kopalnych, do przekazania Komisji planów krajowych określających sposoby zapewnienia zgodności wydobycia tych zasobów z krajowymi celami redukcji emisji zgodnie z decyzją UE dotyczącą wspólnego wysiłku redukcyjnego;

46. uznaje, że stały postęp technologiczny w zakresie szczelinowania hydraulicznego oraz odwiertów poziomych może pomóc w poprawie bezpieczeństwa w zakresie NPK oraz w ograniczeniu potencjalnych skutków środowiskowych; zachęca przemysł do kontynuowania działań sprzyjających postępowi technologicznemu oraz do zastosowania najlepszych rozwiązań technologicznych podczas rozwoju zasobów NPK;

47. wzywa do prowadzenia w ramach właściwych krajowych badań geologicznych podstawowego monitoringu sejsmicznego na obszarach narażonych na trzęsienia ziemi, na których udzielane są zezwolenia na wydobycie gazu łupkowego, w celu określenia sejsmiczności podstawowej, co umożliwiłoby ocenę prawdopodobieństwa wystąpienia i potencjalnego oddziaływania wywołanych przez prace wydobywcze trzęsień ziemi;

48. zwraca uwagę, że każde korzystne porównanie bilansu cyklu życia gazów cieplarnianych pochodzących z gazu łupkowego i z węgla zależy od założenia 100-letniego okresu utrzymywania się tych gazów w atmosferze; uważa, że konieczność osiągnięcia do 2020 r. wartości szczytowej emisji na świecie bardziej uzasadniałaby badanie obejmujące krótszy okres, np. 20 lat; apeluje o prowadzenie dalszych badań naukowych nad emisjami ulotnymi metanu w celu poprawy uwzględniania tego rodzaju emisji w ramach corocznych wykazów sporządzanych przez państwa członkowskie oraz celów zgodnych z unijną decyzją dotyczącą wspólnego wysiłku redukcyjnego;

49. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków ustawodawczych dotyczących wprowadzenia obowiązku stosowania urządzeń do spalania całkowitego („spalania ekologicznego”) we wszystkich otworach gazu łupkowego w UE w celu ograniczenia spalania do przypadków, kiedy istnieją obawy związane z bezpieczeństwem, a także do wprowadzenia całkowitego zakazu drenażu odwiertów gazu łupkowego w celu ograniczenia emisji ulotnych metanu oraz lotnych związków organicznych związanych z gazem łupkowym;

Środa, 21 listopada 2012 r.

Udział społeczeństwa i uwarunkowania lokalne

50. przyznaje, że wierzenia mogą powodować pogarszanie warunków życia; dlatego apeluje o uwzględnianie tej kwestii w momencie udzielania niezbędnego zezwolenia na poszukiwanie i eksploatację zasobów węglowodorów, a także wzywa do przyjęcia – w szczególności przez przemysł branżowy, poprzez wdrożenie najlepszych dostępnych technik, oraz przez organy publiczne, poprzez stosowanie rygorystycznych uregulowań – wszelkich środków niezbędnych do zminimalizowania negatywnych skutków takich działań;

51. wzywa przemysł branżowy do zaangażowania społeczności lokalnych oraz do omówienia wspólnych rozwiązań mających na celu zminimalizowanie wpływu rozwoju sytuacji w zakresie gazu łupkowego na ruch drogowy, jakość dróg oraz hałas tam, gdzie prowadzona jest działalność związana z gazem łupkowym;

52. wzywa państwa członkowskie do pełnego informowania i angażowania samorządów lokalnych, zwłaszcza przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie zezwolenia na poszukiwania i eksploatację; apeluje w szczególności o zapewnienie pełnego dostępu do ocen oddziaływania na środowisko, zdrowie mieszkańców i gospodarkę lokalną;

53. uważa, że udział społeczeństwa powinien zostać zapewniony poprzez przekazywanie społeczeństwu odpowiednich informacji, a także w drodze konsultacji społecznych przed rozpoczęciem każdego etapu poszukiwań i wydobywania; wzywa do zapewnienia większej przejrzystości w zakresie skutków oraz używanych substancji chemicznych i technologii, a także większej przejrzystości wszelkich inspekcji i środków kontroli w celu uzyskania publicznego zrozumienia tych działań oraz przekonania o słuszności ich regulacji;

54. uznaje, że zajęcie się wszystkimi kwestiami związanymi z NPK wymaga znacznie lepszej wymiany informacji pomiędzy przemysłem, organami regulacyjnymi i społeczeństwem;

55. z zadowoleniem przyjmuje przyznanie środków z budżetu UE w 2012 r. na tego rodzaju dialog ze społeczeństwem i zachęca państwa członkowskie do korzystania z tych środków w taki sposób, aby obywatele mieszkający na obszarach potencjalnego rozwoju NPK byli w tej kwestii lepiej poinformowani oraz mogli skutecznie uczestniczyć w procesie podejmowania decyzji w swoich lokalnych i krajowych strukturach zarządzania;

Aspekty międzynarodowe

56. uważa, że wykorzystanie gazu łupkowego i innych paliw kopalnych musi być zgodne z art. 2 Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), w którym wzywa się do „ustabilizowania koncentracji gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie, który zapobiegałby niebezpiecznej antropogenicznej ingerencji w system klimatyczny”, i podkreśla, że ograniczenie się w znacznym stopniu do infrastruktury paliw kopalnych, takich jak gaz łupkowy, mogłoby uniemożliwić realizację tego międzynarodowego celu;

57. uważa, że zwiększenie stopnia poszukiwania i wydobywania gazu łupkowego na całym świecie doprowadzi do znacznego wzrostu ulotnych emisji metanu oraz że nie został oszacowany ogólny współczynnik ocieplenia globalnego (GWP) dla gazu łupkowego; dlatego podkreśla, że eksploatacja niekonwencjonalnych zasobów olejów i gazu mogłaby utrudnić osiągnięcie wyznaczonego przez ONZ milenijnego celu rozwoju nr 7, dotyczącego zrównoważenia środowiskowego, a jednocześnie zagrozić realizacji najnowszych międzynarodowych zobowiązań w sprawie zmiany klimatu, zawartych w porozumieniu kopenhaskim; zwraca uwagę, że zmiana klimatu już teraz najbardziej dotyka krajów ubogich; ponadto podkreśla, że oprócz bezpośrednich skutków dla zdrowia i środowiska wpływ wydobywania niekonwencjonalnego gazu łupkowego i olejów łupkowych na życie ludzkie stanowi szczególne zagrożenie, zwłaszcza w krajach afrykańskich, w których lokalne społeczności są w zakresie rolnictwa i rybołówstwa w dużym stopniu zależne od zasobów naturalnych;

58. podkreśla, że należy wyciągnąć wnioski z doświadczeń Stanów Zjednoczonych w zakresie eksploatacji gazu łupkowego; w szczególności z zaniepokojeniem zwraca uwagę, że wydobywanie gazu łupkowego wymaga bardzo dużych ilości wody, co może utrudnić osiągnięcie milenijnych celów rozwoju nr 7, dotyczących dostępu do czystej wody i bezpieczeństwa żywnościowego, w szczególności w krajach ubogich, które już teraz cierpią na poważny niedobór wody;

59. podkreśla, że zakup gruntów celem wydobywania ropy i gazu stanowi główną siłę napędową zawłaszczania ziemi w krajach rozwijających się i może stanowić poważne zagrożenie dla rdzennych społeczności, rolników i ludzi ubogich na całym świecie w kontekście dostępu do wody, żyznej ziemi i żywności; zwraca uwagę, że po załamaniu rynków finansowych w 2008 r. nastąpiło wyraźne przyspieszenie globalnych inwestycji w przemyśle wydobywczym ze strony funduszy hedgingowych i emerytalnych, co spowodowało zachętę do zwiększania ich wydobywania; dlatego podkreśla, że w kwestiach dzierżawy lub zakupu gruntów wszystkie europejskie podmioty gospodarcze powinny zawsze działać w sposób przejrzysty oraz w ścisłej współpracy ze wszystkimi właściwymi organami rządowymi i społecznościami lokalnymi;

Środa, 21 listopada 2012 r.

60. zauważa, że ponieważ nie jest jasne, czy obecnie obowiązujące ramy regulacyjne prawodawstwa UE zapewniają odpowiednią gwarancję wobec zagrożeń dla środowiska naturalnego i zdrowia człowieka wynikających z wydobycia gazu łupkowego, Komisja podejmie szereg badań, prawdopodobnie pod koniec tego roku; uważa, że wnioski z tych badań dotyczących eksploatacji gazu łupkowego i zalecenia z tym związane muszą być w pełni uwzględniane przez europejskie przedsiębiorstwa w krajach rozwijających się; jest zaniepokojony wpływem, jaki działalność przedsiębiorstw paliwowych wywiera na środowisko naturalne, zdrowie i rozwój, zwłaszcza w Afryce Subsaharyjskiej, z uwagi na ograniczoną możliwość stosowania i egzekwowania przepisów o ochronie środowiska i zdrowia w niektórych krajach tego regionu; ponadto stwierdza, że europejskie przedsiębiorstwa powinny stosować odpowiedzialne normy przemysłowe wszędzie tam, gdzie prowadzą działalność;

61. wyraża zaniepokojenie potencjalnymi inwestycjami przedsiębiorstw europejskich w wydobycie niekonwencjonalnych olejów i gazu w krajach rozwijających się;

62. podkreśla, że należy przestrzegać zawartego w art. 208 TFUE zobowiązania UE do zapewniania spójności polityki na rzecz rozwoju; jest zdania, że goszcząc na swoim terytorium przedsiębiorstwa inwestujące w działalność wydobywczą, UE powinna wpływać na ich zachowanie, wspierając praktyki bardziej związane ze zrównoważonym rozwojem, np. poprzez wzmacnianie norm ładu korporacyjnego oraz przepisów mających zastosowanie do banków i funduszy, które je finansują, między innymi przez wzmocnienie tzw. „zasad równikowych” (Equator Principles), zasad odpowiedzialnego inwestowania oraz przepisów o Europejskim Banku Inwestycyjnym i Bazylejskim Komitecie Nadzoru Bankowego;

63. przypomina, że przedsiębiorstwa naftowe podlegają nie tylko przepisom obowiązującym w państwach, w których prowadzą działalność, ale również właściwości sądów w krajach, w których są notowane na giełdzie; uważa, że na przykładzie amerykańskiej ustawy o roszczeniach cudzoziemców z tytułu deliktu (Alien Tort Claims Act) przepisy kraju macierzystego powinny zapewniać skuteczne środki ochrony praw człowieka w sytuacjach, w których istnieją luki w odpowiedzialności;

64. zwraca uwagę, że istnieje wiele instrumentów, które mogą regulować kwestię negatywnych skutków społecznych i środowiskowych działalności przemysłu wydobywczego, takie jak Globalna Inicjatywa Sprawozdawcza, inicjatywa ONZ *Global Compact* oraz Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych; wskazuje jednak, że dobrowolnie przyjmowane wytyczne nie wystarczą, aby złagodzić negatywne skutki działalności wydobywczej;

65. zwraca uwagę, że dyrektywy unijne w sprawie rachunkowości i przejrzystości są obecnie poddawane rewizji, co jest okazją do zapobiegania unikaniu opodatkowania i korupcji w przemyśle wydobywczym;

66. wzywa Komisję do wskazania nowych możliwości wzmocnienia norm dotyczących odpowiedzialności przedsiębiorstw transnarodowych w dziedzinie praw socjalnych i praw z zakresu ochrony środowiska oraz możliwych sposobów ich wdrażania.

67. wyraża zaniepokojenie, że niektóre przedsiębiorstwa zajmujące się wydobyciem niekonwencjonalnych olejów i gazu prowadzą działalność na podstawie różnych norm bezpieczeństwa obowiązujących na świecie; wzywa państwa członkowskie do wymagania od przedsiębiorstw, których główna siedziba mieści się w UE, by stosowały normy unijne we wszystkich miejscach swojej działalności na świecie;

o

o o

68. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich.